

ואמר רבנו ז"ל בפירוש שפ"ק שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש בשך ואפ"ל צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

(שם ה'גמ"ט) ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מוקוד חכמה

גליון שצ"ב קרה תשפ"ד

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יקרה ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט

ויקה קרח

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לא המדרש עקר אלא המעשה

על פי התורה אית לן בירא יתבאר ענין קרח, כי מבאר שם שצריכין לעבודת הבורא יתברך להיות צדיק ולמדן כי לא עם הארץ חסיד וכו'. ולהפך למדן בלא חסיד וצדיק בודאי אינו פלום, כי לא זכה נעשית לו סם מות, כי מציר אותיות התורה להפך וכו', כמבאר שם היטב וכו', עין שם:

וזהו בחינת פגם קרח שהוא בחינת המחלקת של המתנגדים על הצדיקים והחסידים האמתיים שכל פהם מחמת הלמוד שלהם שלמדו תורה. קצתם לומדים בנמרא פרוש תוספות, ויש שלומדים גם קבלה וכתבים, אבל מעשיהם אינם פהגן ויש מהם מקלקלים לגמרי רחמנא לצלו, ויש שאין יודעים מקלקולם כל כך, אבל על כל פנים הם מתרשלים בעבודת ה' ואין מתפללים בכונה וביגיעות, ורודפים אחר החבל של ממוזן וכבוד והתנשאות וכיזא, והם מתגרים בהפשרים ויראים תמימי הדרך החולכים בתורת ה' באמת, העוסקים בתפלה ומעשים טובים בכח ובכונת הלב לשמים, והם עומדים בכל פעם וחולקים עליהם בכמה מיני רדיפות וליצנות בלי שעור.

וזה בחינת עדת קרח, כי קרח היה חכם ולמדן גדול ועקר הפגם שלו שרצה להפריד בין למדן וצדיק כאלו עקר המעלה הוא בחינת למדן לבד. וזהו שאמרו, כי כל העדה פלם קדושים וכו'. ודרשו רז"ל, פלם שמעו בסני אגכי ה' אלקיך וכו', הינו שאמרו מאחר שפלם שמעו אגכי וכל עשרת הדברות שהם פלל התורה אם פן אין למשה ואהרן שום מעלה והתנשאות, כמו שכתוב שם, ומדוע תתנשאו על קהל ה'.

וזה בחינת פגם הנ"ל שסמכו על הלמוד לבד וכפרו בעקר האמת, כי עקר המעלה והתנשאות אמת של כל אחד מישראל על חברו הוא רק על ידי מעשים טובים, כי לא המדרש הוא העקר אלא המעשה. וכמו שאמרו רז"ל שלא יהא אדם קורא ושונה ובוטט ברבו ובאביו ובמי שגדול מפניו וכו'. כי אם היו מאמינים בהאמת שהעקר הוא קיום התורה לא היו אומרים ומדוע תתנשאו וכו', כי היה ראוי להם להבין האמת שמושה ואהרן קדשתם גבה מאד מאד והם משקעים עדין בתאות עולם הזה, כמו שאמרו רז"ל על פסוק את מחתות החפאים וכו'.

ליקוטי הלכות אומנין ד' לה

עמוד זה נתרם ע"י לזכות ולרפואת
ר' נתן יעקב בן יענטא פראדל הי"ו

אַל תֹּאמַר שֶׁהִיא יְרֵשָׁה לָךְ.

וְזֶה בְּחִינַת מַה שֶּׁאָמְרוּ רַז"ל שֶׁקֶרַח עִינּוּ הַטְּעַתּוֹ. רָאָה שֶׁלְּטַלְת גְּדוּלָה יוֹצֵאָה מִמֶּנּוּ שְׂמוּאֵל וּבְנָיו וְעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע מִשְׁמֵרוֹת וְכוּ'. עַל כֵּן סָבַר מֵאַחַר שֶׁהוּא רֹאֵה שֶׁמִּמֶּנּוּ יֵצְאוּ דוֹרוֹת קְדוֹשִׁים שֶׁל צְדִיקִים כְּאֵלוֹ שִׁיגְלוּ כְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהֵם שְׂמוּאֵל וְכוּ', בְּוַדַּאי מִגִּיעַ לוֹ כָּל הַגְּדֻלָּה וְהַכְּבוֹד שֶׁל הַנְּשִׂאוֹת וְכוּ', וְאָמַר בְּלִם שְׂמֵעוּ מִסִּינֵי אֲנֹכִי וְכוּ' כְּאֵלוֹ קִבְּלַת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא עֹקֵר הַמְּשֻׁכָּת הַדַּעַת, יְרֵשׁוּ בְּלִם מֵאַבוֹתֵיהֶם מֵעַצְמָם שְׂלֵא עַל יְדֵי כַחוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ. וּבְזֶה טוֹעִים הַרְבֵּה גַם בְּדוֹרוֹת הָאֵלוֹ כְּאֵלוֹ הַתּוֹרָה הוֹלֶכֶת בִּירֵשָׁה וְכוּ'. כִּידוּעַ לְבִקְיָאִים קָצַת בְּהִנְהָגַת הָעוֹלָם עִתָּה. וְרַז"ל אָמְרוּ בְּהַפְּנֵי, כֶּתֶר שֵׁם טוֹב מִנֶּחֱ, כָּל הַרוֹצֵה יָבוֹא וְיִטַּל. וְכַתִּיב אָב לֹא יֵשֵׂא בְּעֵזֶן הַבֵּן וּבֵן לֹא יֵשֵׂא בְּעֵזֶן הָאָב וְכוּ'. וְכִמוֹ שֶׁרְאִינוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת שֶׁהָיוּ צְדִיקִים גְּדוּלִים הַרְבֵּה שֶׁהָיָה לָהֶם בָּנִים רְשָׁעִים, וְהָיוּ רְשָׁעִים הַרְבֵּה שֶׁהָיוּ לָהֶם בָּנִים צְדִיקִים וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל וְאֵל תֹּאמַר שֶׁהִיא יְרֵשָׁה לָךְ וְכוּ'.

כִּי אִם עַל פִּי שֶׁעֲקַר הַדַּעַת וְהָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הַתְּחִיל מִהָאָבוֹת, אִם עַל פִּי כֵן לֹא הָיָה מִי שֶׁהֵאִיר וְהִמְשִׁיךְ זֶה הַדַּעַת בְּכָל הָעוֹלָם כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב כִּי שָׂאֵל נָא לְיָמִים רֵאשׁוֹנִים וְכוּ'. הַנְּהִיָּה כְּדָבָר הַגְּדוֹל הַזֶּה וְכוּ'. וְאֶפְלוּ עִתָּה בְּדוֹרוֹת שֶׁאַחַר מִתֵּן תּוֹרָה, אִי אֶפְשָׁר לְהִמְשִׁיךְ הַדַּעַת הַקְּדוּשׁ כִּי אִם עַל יְדֵי גְדוּלֵי מִבְּחָרֵי הַצְּדִיקִים שֶׁהִ' יִתְבָּרַךְ שׁוֹלַח בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. וְכִמוֹבֵן לְמִשְׁכִּיל מִכָּל הַמַּעֲשִׂיּוֹת שֶׁעָבְרוּ בְּיִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְקֶרַח פָּגַם בְּזֶה מְאֹד מְאֹד מִחַמַּת שִׁצְפָּה שֶׁדוֹרוֹת קְדוֹשִׁים יֵצְאוּ מִמֶּנּוּ וְכוּ'.

אַחַר כָּל אֵלֶּה צְרִיךְ כָּל אֶחָד לְדַעַת שֶׁהַבְּחִירָה חֲפְשִׁית תָּמִיד. וְאֶפְלוּ אִם יִהְיֶה לוֹ אָבוֹת צְדִיקִים קְדוֹשִׁים וְנוֹרָאִים, וְאֶפְלוּ אִם עֲתִידִים לְעֵאת מִמֶּנּוּ צְדִיקִים, אִם עַל פִּי כֵן הוּא יֵשׁ לוֹ בְּחִירָה. וְאִם יֵיטִיב מֵעֲשִׂיו אֲשֶׁרֵי לוֹ, וְאִם לֹא אִוִי לוֹ. מִכָּל שְׂכֵן כְּשֶׁסּוֹמֵךְ עֲלֵיהֶם לְחַלֵּק עַל הַצְּדִיק הָאֲמֵת אִוִי לוֹ אִוִי לְנַפְשׁוֹ וְכוּ'. וְכָל זֶה מוֹבֵן מִמַּחְלַקַת קֶרַח וְכַנ"ל.

לקוטי הלכות נשילת ידים ו' סח

פרשת השבוע

טועמיה

ויאבדו מתוך הקהל

לְצַעֵק בְּכָל פַּעַם תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֲבִד

אָמְרוּ בְּמִדְרַשׁ רַבָּה פְּרַשְׁת קַרְח, רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בְּבַא אָמַר: עֲדַת קַרְח עֲתִידָה לְעָלוֹת, כְּתִיב וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקֹּהֵל. בְּדוֹד הוּא אֹמֵר, תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֲבִד בְּקֶשׁ עֲבֹדָךְ וְכוּ'. מָה אֲבִדָה שְׁנֵאמַר בְּדוֹד עֲתִידָה לְהִתְבַּקֵּשׁ, אַף כָּאֵן אֲבִדָה הָעֲתִידָה לְהִתְבַּקֵּשׁ וְכוּ', הֵינּוּ שֶׁעָקַר תַּקוּן קַרְח וְעֲדָתוֹ הוּא עַל יְדֵי זֶה בְּעֲצָמוֹ עַל יְדֵי בְּחִינַת דּוֹד הַמְּלָךְ שֶׁיִּסְדַּר סֵפֶר תְּהִלִּים וְעַל יְדֵי כָּל הַנְּלוּיִם אֵלָיו וְהוֹלְכִים בְּדַרְכּוֹ וְעוֹסְקִים בְּסֵפֶר תְּהִלִּים וּבְתַחֲנוּנוֹת וּבְקִשׁוֹת הַרְבֵּה וּבְשִׁיחוֹת וְהִתְבּוֹדְדוֹת הַרְבֵּה בֵּינָם לְבֵין קוֹנָם וְצוּעֵקִים בְּכָל פַּעַם תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֲבִד וְכוּ'.

כִּי כָּל מִי שֶׁחָסַע עַל נַפְשׁוֹ יְבִין בְּעֲצָמוֹ כְּמָה צָרִיךְ לְצַעֵק תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֲבִד, אִם דּוֹד הַמְּלָךְ שֶׁהָיָה צָדִיק כְּזֶה צָעַק תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֲבִד, מְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן אֵלָּה אֵלֶּפֶי וְרַבִּי רַבְבוֹת קָל וְחֹמֶר כְּמָה וְכְמָה אָנוּ צָרִיכִין לְצַעֵק צְעָקוֹת כְּאֵלָה וְכְאֵלָה אוֹלֵי אוֹלֵי נוֹכַל לְמַצֵּא עֲצָמָנוּ וְכוּ'. וּמִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְכּוֹ זֶה הוּא מִתְקַן פָּגַם קַרְח וְכוּ', כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁיֵּשׁ מַחְלָקַת יֵשׁ שֵׁם נִיצוּצֵי קַרְח דָּתָן וְאַבְיָרָם כְּמוֹבָא. אֲבָל אַף עַל פִּי כֵּן סוּף כָּל סוּף הֵם עֲתִידִים לְהִתְבַּקֵּשׁ עַל יְדֵי עֲבוֹדָתָם שֶׁל אֱלֹהֵי הַכְּשָׁרִים דִּיקָא הָעוֹסְקִים בְּתְהִלִּים וְהִתְבּוֹדְדוֹת וְכוּ' וְצוּעֵקִים בְּכָל פַּעַם תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֲבִד וְכוּ' שֶׁעַל יְדֵי זֶה הֵם בּוֹדְאֵי עֲתִידִים לְהִתְבַּקֵּשׁ וְגַם יַעֲלוּ כָּל הַחוֹלְקִים.

ליקוטי הלכות אומנין ד'

שְׁמַעְתִּי מִהַר"ר נֶתָן ו"ל, שֶׁבְּשַׁעֲהַ שְׁגָלָה רַבְּנוּ וְצ"ל לְפָנָיו אֵת הַמַּאֲמָר תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֲבִד, אָמַר לוֹ אִזְ שֶׁהַ מַּאֲמָר הוּא עֲכָשׁוֹ הִתְבּוֹדְדוֹת שְׁלוֹ. אַתָּה הַמְּעִיֵן עֲמִד וְהִתְבּוֹנֵן וְהִתְפַּלֵּא מְאֹד עַל גְּדֹל תְּמִימוֹת צְדָקָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ וְצ"ל, אִם יִדְעָת וְשִׁמְעָת קֶצֶת מִגְּדֹל נִפְלְאוֹת יְגִיעָתוֹ וְטִרְחָתוֹ בְּעֲבוֹדַת ה' מִימֵי נְעוּרָיו מִמֶּשׁ, וְגִדְל נִפְלְאוֹת הַשְּׁגָתוֹ הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה וְהַנְּפִלְאָה מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וְעַל כָּל זֹאת נִכְנַס בְּעֲבוֹדַת ה' בְּתַמִּימוֹת אֲמָתִי כָּל כָּף, עַד שֶׁהִתְבּוֹדְד לְפָנָי הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֲבִד וְכוּ'. אַךְ בְּאֲמַת הֵלֵא פְּסוּק זֶה עֲצָמוֹ אָמְרוּ דּוֹד הַמְּלָךְ ע"ה בְּסוּף הַמַּאֲמָר שֶׁל תְּמַנְיָא אִפִּי, שֶׁיֵּשׁ בּוֹ סוּדוֹת נוֹרָאִים וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד כִּידוּעַ, וְכֵן בְּכָל מְזֻמּוּרֵי תְהִלִּים שֶׁאֲמָרָם דּוֹד הַמְּלָךְ ע"ה, שֶׁכֵּלֵם מְלָאִים סוּדוֹת נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד, וּמִי לֹא יִדְעַ וַיֵּאֱמִין גְּדֹל מַעֲלַת וּמְדַרְגּוֹת דּוֹד הַמְּלָךְ ע"ה, וְאַף עַל פִּי כֵּן אָמַר עַל עֲצָמוֹ תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֲבִד, כִּי לְגִדְלָתוֹ יִתְבַּרַךְ אֵין חֶקֶר. וְעַן בְּלִקוּטֵי הַלְכוֹת אֲמִנִין בְּסוּף הַלְכָה ד', מַעֲגִנֵן מַה שֶׁאָמְרוּ ר"ל עֲדַת קַרְח עֲתִידָה לְהִתְבַּקֵּשׁ דְּכִתִּיב בָּהֶם וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקֹּהֵל, וּבְדוֹד הַמְּלָךְ ע"ה כְּתִיב תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֲבִד בְּקֶשׁ עֲבֹדָךְ וְכוּ' עֵין שֵׁם:

פרפראות לחכמה ר"ו

עמוד זה נתרם לזכות ולרפואת חיים יצחק בן חנה
רבקה הי"ו – נא להתפלל לרפואתו השלימה

טוֹעֲמִיָּה

ההולכים בתורת ה'

א' תנינא - תקעו ממשלה

לְהִתְאַחַז בְּכִסֵּא הַכְּבוֹד

כְּבֹר מְבֹאֵר שֶׁעֵקֶר קַיִם הָאָדָם וְתַקוּנוֹ הַנִּצְחִי הוּא עַל יְדֵי שְׂיֵאחֻז עֲצֻמוֹ בְּכִסֵּא הַכְּבוֹד שֶׁהוּא שְׂרֵשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְעַל כֵּן בּוֹדָאֵי צְרִיכִין לָזֶה שְׂיֵהִיָּה שְׁלוֹם גָּדוֹל עִם כָּל יִשְׂרָאֵל וְשְׂיֵהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין כָּל אֶחָד לְחֵבְרוֹ, כִּדֵּי שְׂיִתְקַשְּׂרוּ יַחַד בְּאַהֲבָה וְשְׁלוֹם כָּל שְׂרֵשֵׁי נִשְׁמוֹתָם וְלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שׁוֹם פְּרוֹד עַל יְדֵי אֵיזָה שְׁנֵאָה וּמַחְלָקָת, ח"ו, כִּדֵּי שְׂיֻכַּל לְהִתְאַחֵז בְּשְׂרֵשֵׁי נַפְשׁוֹתָם הַנִּכְלָלִים יַחַד עַל יְדֵי הָאַהֲבָה וְהַשְׁלוֹם.

וְקָרַח פָּגַם בְּכָל זֶה עַל יְדֵי תַּאֲוַת הַהִתְנַשְּׂאוֹת וְהִרְאִשׁוֹת וְכוּ', כִּי קָרַח הָיָה מְנוּשָׂאֵי הָאָרוֹן וּבְכַחוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רִבְּנוֹ הָיָה זֹכֶה לְהִתְאַחֵז בְּכִסֵּא הַכְּבוֹד וְלַעֲלוֹת עַל יְדֵי זֶה מִהַמְּקוֹם לְבַחֲיִנַת לְמַעְלָה מִהַמְּקוֹם וְכוּ", ל, אָף עַל פִּי שֶׁמִּצַּד מַעֲשָׂיו לֹא הָיָה רְאוּי לָזֶה, אֲבָל גָּדַל כַּחוֹ שֶׁל מֹשֶׁה הָיָה עֲצוּם מְאֹד עַד שֶׁהָיָה יָכֹל לְזַכּוֹת אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לָזֶה וְגַם קָרַח הָיָה זֹכֶה לָזֶה, בְּפֶרֶט שֶׁהָיָה מְנוּשָׂאֵי הָאָרוֹן הָעֵדוּת שֶׁעַל יְדוֹ דִּיקָא עוֹלִים לְמַעְלָה מִהַמְּקוֹם, כִּי מְקוֹם הָאָרוֹן אֵינוֹ מִן הַמִּדְּבָה, כִּי הוּא לְמַעְלָה מִהַמְּקוֹם וְעַל כֵּן עָמַד הָאָרוֹן בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ עַל הָאֲבֵן שֶׁתִּיָּה שֶׁהוּא נִקְרָאת הָעוֹלָם, שְׂדֵרְךָ שָׁם עוֹלָה הַמְּקוֹם לְמַעְלָה מִהַמְּקוֹם וְכוּ"ל.

אֲבָל כָּל זֶה הָיָה זֹכֶה קָרַח אִם הָיָה מִכִּיר אֶת מְקוֹמוֹ אִיךְ אֵינוֹ רְאוּי לָזֶה מִצַּד מַעֲשָׂיו רַק בְּכַחוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רִבּוֹ. וְהָיָה צְרִיךְ לְקַשֵּׁר עֲצֻמוֹ עִם כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה וְשְׁלוֹם גָּדוֹל, עַד שְׂיִחְזְקוּ זֶה אֶת זֶה שְׂיֻכְלוּ לְהַפְלִיל בְּמֹשֶׁה רִבְּנוֹ, וּבִתְוֹךְ כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה זֹכֶה בְּכַחוֹ שֶׁל מֹשֶׁה לְכָלֵל בְּבַחֲיִנַת לְמַעְלָה מִהַמְּקוֹם וְכוּ"ל, עַד שֶׁהָיָה זֹכֶה שֶׁהָיָה מֹשֶׁה רִבְּנוֹ מַעְלָה עַל יְדוֹ הִרְבֵּה נַפְשׁוֹת, מֵאַחַר שֶׁזָּכָה אוֹתוֹ לְהִיּוֹת מְנוּשָׂאֵי הָאָרוֹן שֶׁעַל יְדֵי זֶה מַעֲלִין לְמַעְלָה מִהַמְּקוֹם וְכוּ"ל:

ליקוטי הלכות העושה שליח לגבות חובו ה' מ

לדרגל התחדשות כלל אנ"ש הע"י בסדר ההליכה היומית עם התורה הזמנית - ראה לוח הלימוד בעמוד האחרון

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

שבת ר"ח תמוז

ראש חֲדָשׁ תַּמוּז - שְׂרֵשׁ הַתְּשׁוּבָה

היום ראש חֲדָשׁ תַּמוּז שְׂרֵשׁ הַתְּשׁוּבָה תַּמָּז רָאשֵׁי תַבּוֹת זְכָרוֹ תּוֹרַת מִשָּׁה - זְמַן מִתְּנַן תּוֹרַתְנוּ, וְהוּא "וְחִסְרָה כִּי נִשְׁבְּרוּ הַלּוּחוֹת שֶׁאַרְכָּן וְרַחֲבָן ו', וְצָרִיכִין לְזַכֵּר כָּל זֶה הַיֵּטֵב כְּמוֹ שֶׁאֲנוּ מְזַהְרִין מִזֵּאת הַתּוֹרָה בְּעֶצְמוֹ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן תּוֹרַת רִי"ז) שֶׁהוּא ר"ת תַּמוּז שֶׁהוּא זְכָרוֹ וְכוּ', כִּי כָּל דְּבָרֵינוּ אֵלֶּה הֵם תּוֹרַת מִשָּׁה מִמֶּשׁ, כִּי הֵם קִיּוּם הַתּוֹרָה.

וְעַתָּה צָרִיכִין לְחַזֵּר עוֹד הַפְּעַם וְעוֹד הַפְּעַם וְכוּ', זְכָר זְכָר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֵת כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשָׂה ה' יִתְבָּרֵךְ עִמָּנוּ מִימֹת מִשָּׁה רַבֵּנוּ ע"ה מִיּוֹם מִתְּנַן עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְכוּ', וְאֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַל יְדֵי כָּל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים בְּנֵי עֲלִיָּה שֶׁבְּכָל דּוֹר. וּבִפְרָט אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁאֲנוּ בְּעִנְיֹתֵינוּ וְעַבְדוּתֵנוּ וְתַכְלִית תַּכְלִית שֶׁפְּלוּתֵנוּ אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ פְּלָאִים בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים הַפְּלִיא ה' יִתְבָּרֵךְ חֲסִדוֹ וְיִשׁוּעָתוֹ עִמָּנוּ לְהַשְׁמִיעֵנוּ כְּזֹאת לְהַזְכִּירָנוּ בְּכָל פֶּעַם אֵת ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵת תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה. עַד שֶׁגַּם אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ אֵלֶּה פֶּה הַיּוֹם חַיִּים נוֹכַל לְהַזְכִּיר עִמָּנוּ בְּכָל פֶּעַם בְּגִדְלַת הַבּוֹרָא הַיְחִיד הַקְּדָמוֹן יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ הַמְּשֻׁגָּח בְּכָל עֵת עֲלֵינוּ הַצּוֹפֶה בְּכָל עֵת לְהַטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ כְּאֲשֶׁר אֲנוּ רוֹאִין בְּכָל פֶּעַם בְּעֶצֶם שֶׁפְּלוּתֵנוּ שֶׁנִּדְמָה בְּכָל פֶּעַם שֶׁכְּמַעַט כְּמַעַט אִפְסֵי תַקְוָה ח"ו בְּבַחֲיַנֵּת וְאָמַר אֲבָד נִצְחֵי וְתוֹחֲלֵתֵי מֵה' וְכוּ' חֲסִדֵי ה' כִּי לֹא תַמְנוּ כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמָיו וְכוּ'.

וְתֹאמִין בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּנֵי חַבִּיבֵי חֲמִדַת לְבָבֵי שֶׁגַּם עֲלֵיךְ נֹאמְרוּ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכוּ'. רַק חֲזַק וְאִמֵץ מְאֹד מְאֹד לְשִׁמַּח נַפְשֶׁךָ בְּכָל מֵה שֶׁתּוֹכַל וְלַהֲפֹךְ כָּל הַיְגוֹן וְאֲנַחָה וְכָל מִינֵי מְרָה שְׁחוֹרָה וְעֲצָבוֹת וְדֹאגוֹת לְהַפְּךָ הַכֹּל לְשִׁמְחָה, כִּי אִף עַל פִּי כֵּן אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁתַּמָּז רָאשֵׁי תַבּוֹת זְכָרוֹ תּוֹרַת מִשָּׁה, וְכִפִּי מְעַט מְעַט הַשְּׁעוֹר שֶׁבְּלִבִּי מִזֵּה צָרִיכִין לֹמַר גַּם עַל דְּבוּר הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה אֲלֵמָּלָא לֹא אֲתִינָא לְעֵלְמָא אֲלֵא לְמִשְׁמַע דָּא דֵי, כִּי הוּא נוֹגֵעַ לְתַקּוֹן חֲטָא הַעֲגָל לְתַקּוֹן פְּגָם שְׁבִירַת לּוּחוֹת שֶׁהַמְּשִׁיכוֹ שְׂכַחָה בְּעוֹלָם, שֶׁמִּשָּׁם כָּל הַצְּרוּת בְּגוּף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן שֶׁסּוֹבְלִין בְּגִלוּת הַמֶּר הָאֲרֹךְ הַזֶּה. וְעַקֵּר הוּא צְרוּת הַנְּפֶשׁ, בְּפָרֵט כְּמוֹ שֶׁיּוֹדֵעַ כָּל אֶחָד בְּנַפְשׁוֹ נִגְעֵי לְבָבוֹ וּמִכְאוּבָיו. אֲבָל לֹא דְבַר רִיק הוּא אֲשֶׁר הַפְּלִיא חֲסִדוֹ עִמָּנוּ לְהַאִיר עֵינֵינוּ בְּחִדוּשֵׁי תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה. שֶׁבְּכָלֵם הַרְאָה לָנוּ וְרִמַּז לָנוּ הַיֵּטֵב שֶׁעֲדִין לֹא עֲזַב חֲסִדוֹ מֵעַמָּנוּ. וְעֲדִין ה' יִתְבָּרֵךְ עִמֵּי וְעִמָּךְ בְּפִרְטוּת וְעַם כְּלָנוּ.

עלים לתרופה ר"ח תמוז תר"א.

עמוד זה נדבתי הר"ר נתן פראנק הי"ו
לרגל שמחת נישואי בנו החתן יהושע העשיל שיחי

לְשׁוֹן רַבֵּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כּמבאָר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

זֶה יְכוּל כָּל אָדָם לְהַבִּין שְׁלֹרֵב בְּנֵי אָדָם שְׂאִינָם גְּבוּרֵי כַח
כְּרֵאוּי, קָשָׁה לָהֶם מְאֹד לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, כִּי מֵאַחַר שְׂכָבָר
הַתְּגַבֵּר עֲלֵיהֶם יִצְרָם, וְלֹא הִתְגַּבְּרוּ לְכַבֵּשׁ אוֹתוֹ, עַל כֵּן מֵאַחַר
שְׂכָבָר נִלְכְּדוּ מֵה שֶׁנִּלְכְּדוּ, בְּוֹדָאֵי קָשָׁה לָהֶם לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה,
וּבְפֶרֶט שְׂיֵישׁ שְׂיִרְדּוֹ וְנִפְלוּ מְאֹד, עַד שְׁלָבָם בְּבַחֲיַנַּת סַחְרַחַר
הַמְּבֹאֵר שָׁם, שֶׁהַקְּלָפָה שֶׁנִּדְבַּק בָּהֶם בְּעוֹנוֹתֵיהֶם, מְעַקְמֵת
וּמְסַבֵּב הַלֵּב בְּעִקּוּמֵי וְסִבּוּבֵי וּבְלִבּוּלֵי הַרְבֵּה.
וּכְמוֹ שֶׁאָמַר אֲז בְּפֶרוּשׁ בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֶנּוּ:

עֵם פֶּאֶר דְּרֵיט דָּאָם הַאֲרִיץ

❧ תרגום ❧

זֶה מְסַבֵּב וּמְעַקֵּם אֶת הַלֵּב

עַל כֵּן עָקַר עֲצָתָם וְתַקְנֵתָם הוּא עַל יְדֵי דְרָךְ הַמּוּבָא בְּתוֹרָה
הַנִּ"ל, שְׂאֵף עַל פִּי שֶׁנִּפְלוּ לְמַקּוּמוֹת הַמְּטַנְפִּים שֶׁשָׁם נֶעְלַם
כְּבוֹדוֹ מְאֹד, אֵף עַל פִּי כֵן יִתְפָּשׂוּ וַיִּבְקָשׁוּ אֶת הַשֵּׁם וְתִבְרָךְ
תָּמִיד וַיִּשְׁאַלוּ וַיִּדְרָשׁוּ בְּכָל עֵת אֵיךְ מְקוּם כְּבוֹדוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי
זֶה בְּוֹדָאֵי סוּף כָּל סוּף יִזְכּוּ לְמִצָּא אוֹתוֹ וְתִבְרָךְ וְתִתְהַפֵּף
הַיְרִידָה הַגְּדוּלָּה לְעֲלִיָּה בְּבַחֲיַנַּת יְרִידָה תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה:

ליקוטי הלכות ראש השנה ו'

זמני שבת קודש פרשת קרח

ניו יארק	אומן	הר יונה	מודיעין עילית	מירון וצפת	בני ברק	בית שמש	ירושלים וביתר	אין לסמוך על הזמנים בצמצום
8:08	8:42	7:15	7:23	7:16	7:30	7:12	7:13	הדלקת הנרות
8:30	9:03	7:54	7:52	7:56	7:51	7:52	7:53	שקיעה ערב שב"ק
3:06	---	2:21	2:20	2:22	2:21	2:20	2:19	חצות הלילה
3:45	2:29	4:09	4:13	4:07	4:13	4:14	4:13	עלות השחר
4:21	3:31	4:37	4:41	4:36	4:41	4:42	4:41	עטיפת הטלית
5:32	5:04	5:37	5:40	5:36	5:40	5:41	5:40	נין החמה
8:06	7:20	8:12	8:15	8:11	8:16	8:16	8:15	סוף זמן קר"ש מג"א
1:01	1:04	12:43	12:45	12:43	12:45	12:45	12:44	חצות היום
8:29	9:03	7:54	7:52	7:55	7:51	7:52	7:53	שקיעה ערב שב"ק
9:41	10:08	8:33	8:32	8:33	8:33	8:31	8:30	צאת השבת
	10:15	9:06	9:04	9:08	9:04	9:04	9:05	צאה"ש 72 דק'

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודי"ע 30 דק, בב"ב וחו"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע). עלות השחר (72 ע"פ מע) 16.1 מע. עטיפת הטלית 11.5 מע. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלוח"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. **0548528284** (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדריים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת הקת

שבת קודש	יום שישי	יום חמישי	יום רביעי	יום שלישי	יום שני	יום ראשון	
כב	כא	כא	כ	כ	יט	יט	עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן תנינא
עב	עא	ע	סט	סה	סז	סו	דף היומי ליקוטי הלכות אבן העזר
שמוז	שמה	שמוג	שמא	שלט	שלוז	שלה	שני עמודים לקוטי תפילות לפי מהדורת תורת הנצח
יה	יז	טז	טו	יד	יג	יב	דף היומי גמרא בבא בתרא
חזרה	חזרה	דף ב. טור ראשון	דף א: טור שני	דף א: טור ראשון	דף א. טור שני	דף א. טור ראשון	התורה הזמנית תורה א' תנינא